ECLI:CY:EDLEF:2015:A254

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
ΕΝΩΠΙΟΝ: Α. ΔΑΥΙΔ, Π.Ε.Δ.

Γενική Αίτηση Αρ.: 543/2013

Αναφορικά με τον Περί της Συμβάσεων Περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικό) Νόμο Αρ. 84/79.

- και -

Αναφορικά με τον Περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμο Αρ. 101/87

- και -

Αναφορικά με τον Περί Αποφάσεων Αλλοδαπών Δικαστηρίων (Αναγνώριση, Εγγραφή και Εκτέλεση Δυνάμει Συμβάσεως) Νόμο 2000

- και -

Αναφορικά με τις διαιτησίες στο Διεθνές Διατητικό Δικαστήριο του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου της Ουκρανίας στις Υποθέσεις υπ' αριθμό 28Κ/2011 και 361Κ/2011

Μεταξύ:

Ukrainian Vodka Company "Nemiroff" εκ Ουκρανίας,
Οδός 31, Gorky Street, Nemirov, Vinnitsa Region

Αιτητές

- και -

Nemiroff International Limited εκ Λευκωσίας, οδός Θεμιστοκλή Δέρβη 5,
ELENION BUILDING, 2ος όροφος

Καθ΄ ου η Αίτηση

Αίτηση 6.3.2013 για έκδοση διατάγματος αναγνώρισης και εγγραφής διαιτητικών αποφάσεων

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 24 Ιουνίου, 2015.

Για τους Αιτητές: Ο κ. Α. Αλεξόπουλος για κ. Σ. Πίττα
(για να ακούσει απόφαση ο κ. Π. Ηλιάδης).
Για τους Καθ᾽ ων η αίτηση: Ο κ. Κ. Ιωαννίδης.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Με την προώθηση της παρούσας αίτησης, η εταιρεία Ukrainian Vodka Company "Nemiroff" από την Ουκρανία, (στο εξής η αιτήτρια) αξιώνει την έκδοση διατάγματος του Δικαστηρίου με το οποίο να αναγνωρίζεται, εγγράφεται και επιτρέπεται η εκτέλεση δύο διαιτητικών αποφάσεων που εκδόθηκαν υπέρ της αιτήτριας και εναντίον της Nemiroff International Limited εκ Λευκωσίας (στο εξής η καθ' ης η αίτηση) από το Διεθνές Εμπορικό Διαιτητικό Δικαστήριο στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο της Ουκρανίας, στις υποθέσεις υπ' αρ. 28Κ/2011 και 361Κ/2011, ημερ. 26.7.2011 και 20.3.2012 αντίστοιχα.

Η αίτηση εδράζεται στον Περί Συμβάσεων περί της Αναγνώρισης και Εκτέλεσης Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικό) Νόμο του 1979 (Ν.84/1979) άρθρα 2 και 3, στην Σύμβαση περί της Αναγνώρισης και Εκτέλεσης Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων που έγινε στην Νέα Υόρκη στις 10.06.1958 που εκτίθεται σαν πίνακας στον πιο πάνω Νόμο του οποίου αποτελεί μέρος και ειδικότερα στα άρθρα Ι έως και VI, στον περί Αποφάσεων Αλλοδαπών Δικαστηρίων (Αναγνώριση, Εγγραφή και Εκτέλεση Δυνάμει Συμβάσεως) Νόμο του 2000 (Ν. 121(Ι)/2000) άρθρα 2, 3, 4 και 5, στον Περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμο του 1987 (Ν.101/1987) άρθρα 2, 3, 7, 35 και 36, στον Περί Δικαστηρίων Νόμο 14/60 άρθρα 2 και 31, στους Περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικούς Κανονισμούς, Δ.5 καν. 7, Δ.48 καν. 1, 2, 3 και 7 και στις Γενικές Εξουσίες του Δικαστηρίου.

Την αίτηση συνοδεύει και υποστηρίζει ένορκη δήλωση της Χριστίνας Φιάκκα, ημερ. 6.3.2013, δικηγόρου στον δικηγορικό οίκο που εκπροσωπεί την αιτήτρια. Η ως άνω ομνύουσα, εξηγεί ότι στη βάση γραπτής συμφωνίας υπ' αριθμό 20070801/UGK, ημερ. 1.8.2007, οι αιτητές συμφώνησαν να πωλήσουν στους καθ' ων η αίτηση οινοπνευματώδη ποτά παραγωγής των πρώτων. Όρος της ως άνω συμφωνίας προέβλεπε για την δυνατότητα παραπομπής προκύψασας διαφοράς στα πλαίσια της ως άνω συμφωνίας των δύο πλευρών σε διαιτησία. Παρουσίασε πιστοποιημένο αντίγραφο της ως άνω συμφωνίας ημερ. 1.8.2007, ως Τεκμήριο 1, ενώ ως Τεκμήριο 1(Α), παρουσίασε επίσημη, ως εισηγείται, πιστοποιημένη μετάφραση τούτου στην Ελληνική. Ενόψει του γεγονότος ότι οι καθ' ων η αίτηση παρέλειψαν να καταβάλουν στους

αιτητές οφειλόμενα ποσά για εμπορεύματα που παρέλαβαν στα πλαίσια της ως άνω μεταξύ τους συμφωνίας, προέκυψε διαφωνία μεταξύ των δύο πλευρών, με αποτέλεσμα η αιτήτρια να απευθυνθεί στο Διεθνές Εμπορικό Διαιτητικό Δικαστήριο του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου της Ουκρανίας προωθώντας δύο αιτήσεις διαιτησίας, ήτοι την υπ' αρ. 28Κ/2011 κατά την 1.2.2011 και την υπ' αρ. 361Κ/2011 στις 21.11.2011. Τούτο έγινε, υποδεικνύει, αφού οι αιτητές είχαν εξαντλήσει κάθε πιθανότητα διευθέτησης της παράβασης των καθ' ων η αίτηση μέσω διαπραγματεύσεων που επιχείρησαν με τους τελευταίους. Και οι δύο διαιτητικές διαδικασίες ολοκληρώθηκαν στο Κίεβο της Ουκρανίας ενώ οι καθ' ων η αίτηση σε καμία από αυτές δεν αμφισβήτησαν την σχετική αίτηση των αιτητών ούτε και αντιπροσωπεύθηκαν κατά την συνεδρίαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου. Στις 26.7.2011, ο μοναδικός διαιτητής στην διαιτησία υπ' αρ. 28Κ/2011 εξέδωσε την διαιτητική του απόφαση (Τεκμήριο 2) υπέρ των αιτητών και εναντίον των καθ᾽ ων η αίτηση. Επίσημη και πιστοποιημένη μετάφραση στα Ελληνικά του Τεκμηρίου 2, αποτελεί ως εισηγείται το Τεκμήριο 2(Α) στη δήλωσή της. Στις 20.3.2012, ο μοναδικός διαιτητής στην διαιτησία υπ' αρ. 361Κ/2011, εξέδωσε την διαιτητική του απόφαση υπέρ των αιτητών και εναντίον των καθ' ων η αίτηση (Τεκμήριο 3). Πιστοποιημένη μετάφραση του Τεκμηρίου 3, υποδεικνύει επίσης, αποτελεί το Τεκμήριο 3(Α) στη δήλωσή της. Καμία πληρωμή δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα αναφορικά με τις ως άνω διαιτητικές αποφάσεις, τα ποσά δε που αυτές αφορούν παραμένουν οφειλόμενα μέχρι και σήμερα στους αιτητές. Σύμφωνα με σχετικό πιστοποιητικό του Υπουργείου Εξωτερικών της Κυπριακής Δημοκρατίας (Τεκμήριο 4), η Ουκρανία, ούσα μέρος της συνθήκης της Νέας Υόρκης, εξακολουθεί να δεσμεύεται από αυτήν. Οι αιτητές, ως εξηγά τέλος η ομνύουσα, προώθησαν την υπό τον ως άνω αριθμό και τίτλο αίτηση για να δυνηθούν να προσφύγουν στα απαραίτητα νομικά διαβήματα για σκοπούς εκτέλεσης των ως άνω διαιτητικών αποφάσεων με την ολοκλήρωση της διαδικασίας αναγνώρισης και εγγραφής τους.

Η αίτηση συνάντησε την ένσταση των καθ' ων η αίτηση. Η τελευταία, εδράζεται στο ίδιο νομοθετικό πλαίσιο ως και η αίτηση, ενώ το πραγματικό υπόβαθρο γεγονότων που την υποστυλώνει, εκτίθεται στις ένορκες δηλώσεις της Σοφίας Ιωάννου, ημερ. 30.8.2013, της Κάτιας Ανυσίου, ημερ. 30.8.2013 και της Iryna Odynets, ημερ. 27.8.2013, οι οποίες την συνοδεύουν, ως επίσης σε ολόκληρο τον φάκελο της διαδικασίας. Οι λόγοι της ένστασης προβάλλονται στο σώμα της. Μεταφέρονται αυτούσιοι στην παρούσα:

> «1. *Η αίτηση είναι δικονομικά παράτυπη ή/και ανυπόστατη ή/και άτυπη ή/και κατά παράβαση των σχετικών διατάξεων του νόμου ή/και παραλείπει τα απαιτούμενα από το νόμο στοιχεία.*
>
> *2Α. Οι Αιτητές παρέλειψαν να προσκομίσουν δεόντως πιστοποιημένη μετάφραση της συμφωνίας περί διαιτησίας ημερομηνίας 1/8/2007.*
>
> *2Β. Οι Αιτητές παρέλειψαν να προσκομίσουν δεόντως πιστοποιημένη μετάφραση της διαιτητικής απόφασης που εκδόθηκε στις 26/7/2011 από το Διεθνές Εμπορικό Διαιτητικό Δικαστήριο στο Εμπορικό και Βιομηχανικό*

Επιμελητήριο της Ουκρανίας στην υπόθεση υπ' αριθμό 28Κ/2011 (στο εξής η «Διαιτητική Απόφαση ημερομηνίας 26/7/2011»).

2Γ. Οι Αιτητές παρέλειψαν να προσκομίσουν δεόντως πιστοποιημένη μετάφραση της διαιτητικής απόφασης που εκδόθηκε στις 20/3/2012 από το Διεθνές Εμπορικό Διαιτητικό Δικαστήριο στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο της Ουκρανίας στην υπόθεση υπ' αριθμό 361Κ/2011 (στο εξής η «Διαιτητική Απόφαση ημερομηνίας 20/3/2012»).

Οι Αιτητές δεν έχουν προσκομίσει οποιαδήποτε μαρτυρία ότι ο μεταφραστής Δρ. Βιτάλι Ζαϊκόβσκυ είναι επίσημος ή ορκωτός μεταφραστής ή διπλωματικός ή προξενικός αντιπρόσωπος.

3Α. Η σύνθεση του διαιτητικού δικαστηρίου στην υπόθεση υπ' αριθμό 28Κ/2011 έγινε κατά παράβαση της συμφωνίας περί διαιτησίας ημερομηνίας 1/8/2007.

Ο μόνος διαιτητής, κ. Ιγκόρ Γαβρίλοβιτς Πομπιρτσένκο, διορίστηκε από τον Πρόεδρο του Εμπορικού Επιμελητηρίου της Ουκρανίας αντί από τον Πρόεδρο του Διεθνούς Εμπορικού Διαιτητικού Δικαστηρίου στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο της Ουκρανίας κατά παράβαση της συμφωνίας περί διαιτησίας ημερομηνίας 1/8/2007.

3Β. Η σύνθεση του διαιτητικού δικαστηρίου στην υπόθεση υπ' αριθμό 361Κ/2011 έγινε κατά παράβαση της συμφωνίας περί διαιτησίας ημερομηνίας 1/8/2007.

Ο μόνος διαιτητής, κ. Νικολάι Φεντόσοβιτς Σέλιβον, διορίστηκε από τον Πρόεδρο του Εμπορικού Επιμελητηρίου της Ουκρανίας αντί από τον Πρόεδρο του Διεθνούς Εμπορικού Διαιτητικού Δικαστηρίου στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο της Ουκρανίας κατά παράβαση της συμφωνίας περί διαιτησίας ημερομηνίας 1/8/2007.

4Α. Η διεξαγωγή της διαιτητικής διαδικασίας στην υπόθεση υπ' αριθμό 28Κ/2011 έγινε κατά παράβαση της συμφωνίας περί διαιτησίας ημερομηνίας 1/8/2007.

Δεν έλαβαν χώρα διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών πριν την παραπομπή διαφωνίας ή διαφοράς στο Διεθνές Εμπορικό Διαιτητικό Δικαστήριο στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο της Ουκρανίας κατά παράβαση της συμφωνίας περί διαιτησίας ημερομηνίας 1/8/2007.

4Β. Η διεξαγωγή της διαιτητικής διαδικασίας στην υπόθεση υπ' αριθμό 361Κ/2011 έγινε κατά παράβαση της συμφωνίας περί διαιτησίας ημερομηνίας 1/8/2007.

Δεν έλαβαν χώρα διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών πριν την παραπομπή διαφωνίας ή διαφοράς στο Διεθνές Εμπορικό Διαιτητικό Δικαστήριο στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο της Ουκρανίας κατά παράβαση της συμφωνίας περί διαιτησίας ημερομηνίας 1/8/2007.

5Α. Δεν γνωστοποιήθηκε στους Καθ' ων η Αίτηση έγκαιρα και/ή κανονικά το γεγονός του διορισμού διαιτητή στην υπόθεση υπ' αριθμό 28Κ/2011 και/ή στερήθηκε στους Καθ' ων η Αίτηση η ευκαιρία προς εμφάνιση και ανάπτυξη της υπόθεσης τους.

5Β. Δεν γνωστοποιήθηκε στους Καθ' ων η Αίτηση έγκαιρα και/ή κανονικά η διεξαγωγή της διαιτητικής διαδικασίας στην υπόθεση υπ' αριθμό 28Κ/2011

και/ή στερήθηκε στους Καθ' ων η Αίτηση η ευκαιρία προς εμφάνιση και ανάπτυξη της υπόθεσης τους.

6. Οι διαιτητικές διαδικασίες δε διεξήχθησαν νομότυπα και η έκδοση των διαιτητικών αποφάσεων είναι αδικαιολόγητη.».

Η Σοφία Ιωάννου, διοικητική σύμβουλος της Abacus Secretarial Limited, γραμματέα της καθ' ης η αίτηση, αφού εξηγεί τους λόγους για τους οποίους προβαίνει η ίδια στη δήλωσή της, επαναλαμβάνει ουσιαστικά τους προβαλλόμενους λόγους ένστασης υποδεικνύοντας ότι ο διορισμός των διαιτητών και στις δύο περιπτώσεις έγινε κατά παράβαση της συμφωνίας των μερών, (Τεκμήριο 1) αφού και στις δύο περιπτώσεις ο διορισμός έγινε από τον Πρόεδρο του Εμπορικού Επιμελητηρίου της Ουκρανίας αντί από τον Πρόεδρο του Διεθνούς Εμπορικού Διαιτητικού Δικαστηρίου στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο της Ουκρανίας. Υποδεικνύοντας παράλληλα ότι σύμφωνα με την σύμβαση ημερ. 1.8.2007 μεταξύ των μερών, (Τεκμήριο 1) η επίλυση διαφωνιών ή διαφορών μέσω διαπραγματεύσεων αποτελούσε προϋπόθεση έναρξης διαιτητικής διαδικασίας, τούτο, όπως η ίδια μετά από σχετική έρευνα διαπίστωσε, δεν έγινε, αφού οι αιτητές αντίθετα με τις τοποθετήσεις της Χριστίνας Φιάκκα, δεν προέβηκαν σε οποιαδήποτε προσπάθεια διαπραγμάτευσης και διευθέτησης της διαφοράς. Αποτελεί περαιτέρω θέση της ομνύουσας ότι εξετάζοντας τα αρχεία και την αλληλογραφία των καθ' ων η αίτηση, διαπίστωσε πως σε αντίθεση με τις αναφορές του διαιτητή Ιγκόρ Γαβρίλοβιτς Πομπιρτσένκο στα πλαίσια της αίτησης διαιτησίας υπ' αρ. 28K/2011, δεν βρέθηκε οποιαδήποτε σχετική επιστολή ή ειδοποίηση για παραπομπή της εν λόγω υπόθεσης σε διαιτησία, για τον διορισμό του συγκεκριμένου διαιτητή και την έναρξη της διαδικασίας διαιτησίας.

Η Iryna Odynets, δικηγόρος στην Ουκρανία, με την ένορκη δήλωσή της, ημερ. 27.8.2013, η οποία συντάχθηκε στην Αγγλική γλώσσα, [η μετάφραση της οποίας στην Ελληνική γλώσσα τέθηκε υπόψη του Δικαστηρίου με την ένορκη δήλωση της Κάτιας Ανυσίου, ημερ. 30.8.2013, η οποία δηλώνοντας άριστη γνώστης της Ελληνικής και Αγγλικής γλώσσας την μετάφρασε στην Ελληνική] αφού εξηγεί ότι της ζητήθηκε να γνωματεύσει αν με βάση το Ουκρανικό Δίκαιο και πρακτική η σύσταση οποιουδήποτε από τα Διαιτητικά Δικαστήρια τα οποία οδήγησαν στις δύο διαιτητικές αποφάσεις έγινε κατά παράβαση σχετικής συμφωνίας μεταξύ των διαδίκων ή ελλείψει συμφωνίας μεταξύ των διαδίκων έγινε κατά παράβαση των νόμων της Ουκρανίας, αφού καταγράφει την ανάλυσή της και εξηγεί το σκεπτικό της, καταλήγει ότι:

«*Με βάση της πιο πάνω ανάλυσης είμαι της ακόλουθης γνώμης:*

(α) η Ουκρανική νομοθεσία παρέχει στα μέρη την ελευθερία να αποφασίσουν με συμφωνία τη διαδικασία διορισμού ενός ή περισσοτέρων διαιτητών,
(β) τέτοια ελευθερία περιλαμβάνει το δικαίωμα των μερών να εξουσιοδοτήσουν ένα τρίτο μέρος συμπεριλαμβανομένου ιδρύματος, να λάβει αυτή την απόφαση,
(γ) ο Πρόεδρος του ΕΒΕΟ δικαιούται να διορίσει διαιτητή μόνο εάν τα μέρη σε μια διαιτησία με έναν μόνο διαιτητή δεν είναι σε θέση να συμφωνήσουν σε διαιτητή (άρθρο 11, μέρος 3, παρ. 2 του Νόμου περί ΔΕΔ);

(δ) με βάση τα γεγονότα που παρουσιάστηκαν σε μένα, τα Μέρη έχουν ρητώς και εγγράφως συμφωνήσει στη διαδικασία διορισμού ενός διαιτητή, δηλαδή με διορισμό από τον Πρόεδρο της Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας στο Εμπορικό Επιμελητήριο,
(ε) όσον αφορά την Πρώτη και τη Δεύτερη Απόφαση ο διαιτητής δεν διορίστηκε από τον Πρόεδρο της Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας στο Εμπορικό Επιμελητήριο αλλά από τον Πρόεδρο του ΕΒΕΟ,
(στ) οι θέσεις του Προέδρου της Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας στο Εμπορικό Επιμελητήριο και του Προέδρου του ΕΒΕΟ είναι διαφορετικές θέσεις και, σε κάθε ουσιώδη χρόνο, κατέχονταν από διαφορετικά πρόσωπα,
(ζ) είναι αξιοσημείωτο ότι οι διαιτητές οι οποίοι διορίστηκαν ήταν οι ίδιοι ο πρώην και ο νυν Πρόεδρος της Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας στο Εμπορικό Επιμελητήριο,
(η) ο διορισμός των διαιτητών στις διαιτησίες που οδήγησαν τόσο στην Πρώτη όσο και στη Δεύτερη Απόφαση έγιναν συνεπώς κατά έκδηλη παράβαση της ΣΥΜΒΑΣΗΣ,
(θ) ενόψει του γεγονότος ότι υπήρξε ρητή συμφωνία μεταξύ των μερών, το ερώτημα του κατά πόσο υπήρξε παραβίαση των νόμων της Ουκρανίας δεν είναι σχετικό.»

Η πλευρά των αιτητών, εξασφαλίζοντας προς τούτο σχετική άδεια επανήλθε, καταχωρώντας στις 6.11.2013 συμπληρωματική ένορκη δήλωση της Χριστίνας Φιάκκα, μέσω της οποίας παραπέμπει σε επιστολή-γνωμάτευση Ουκρανής δικηγόρου, της Olga Rybachuk (Τεκμήριο 1 στην δήλωση ημερ. 6.11.2013 της Χρ. Φιάκκα) με σκοπό, ως εξηγεί, να αντικρουστεί η σχετική γνωμάτευση της Iryna Odynets που προσκομίστηκε από τους καθ' ων η αίτηση. Παραπέμποντας ειδικότερα στο περιεχόμενο του ως άνω εγγράφου της Olga Rybachuk, υποστηρίζει πως σύμφωνα με τις τοποθετήσεις της περί ου ο λόγος Ουκρανής δικηγόρου και στις δύο διαιτησίες που αφορούν την παρούσα δεν υπήρχε παράβαση στον διορισμό των διαιτητών, ενώ προς επιβεβαίωση του γεγονότος ότι η καθ' ης η αίτηση έλαβε γνώση των διαδικασιών παραπέμπει σε επιστολές που απεστάλησαν σε αυτήν από το Διεθνές Εμπορικό Διαιτητικό Δικαστήριο, αντίγραφα των οποίων συνοδεύουν την γνωμάτευση της Olga Rybachuk. Παραπέμποντας επίσης στο περιεχόμενο της ως άνω γνωμάτευσης ως την χαρακτηρίζει της Olga Rybachuk, υποδεικνύει ότι οι ειδοποιήσεις για τον διορισμό του διαιτητή, την έναρξη, την ημερομηνία και ώρα των ακροάσεων των υποθέσεων υπ' αρ. 28Κ/2011 και 361Κ/2011, απεστάλησαν στην καθ' ης η αίτηση σύμφωνα με την σχετική νομοθεσία. Επισημαίνει παράλληλα τις αναφορές της ως άνω Ουκρανής δικηγόρου ότι οι αποφάσεις του Διεθνές Εμπορικού Διαιτητικού Δικαστηρίου του Εμπορικού Επιμελητηρίου της Ουκρανίας είναι τελικές, δεν υπόκεινται σε έφεση και δεσμευτικές για τα μέρη.

Κατά το στάδιο της ακρόασης της υπό συζήτηση αίτησης, οι ευπαίδευτοι συνήγοροι των δύο πλευρών επέλεξαν να περιοριστούν σε αγορεύσεις, τις οποίες προνόησαν να καταγράψουν και να θέσουν υπόψη του Δικαστηρίου, υιοθετώντας τις, στα πλαίσια των οποίων ανέπτυξαν τις εκατέρωθεν θέσεις τους για το ζήτημα που απασχολεί στην παρούσα. Τούτο έπραξαν και δια ζώσης κατά το στάδιο της ακρόασης. Το Δικαστήριο, με πολύ προσοχή έχει σημειώσει τις αναφορές, τοποθετήσεις και εισηγήσεις των δύο πλευρών, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τα επιχειρήματα όσο και τις

νομικές αυθεντίες στις οποίες αυτοί αναφέρθηκαν ως και άλλες σχετικές με το ζήτημα που εδώ ενδιαφέρει.

Στον Περί Αποφάσεων Αλλοδαπών Δικαστηρίων (Αναγνώριση, Εγγραφή και Εκτέλεση Δυνάμει Συμβάσεως) Νόμος του 2000 (Ν.121(Ι)/2000), προνοείται, μεταξύ άλλων, η ακολουθητέα διαδικασία σε αιτήσεις ως η υπό συζήτηση. Παράλληλα, είναι καλά νομολογημένο ότι το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου γίνεται προσπάθεια για αναγνώριση και εγγραφή μιας απόφασης ως η υπό συζήτηση, έχει περιορισμένο, εποπτικό έλεγχο, αφού ως προνοείται στα άρθρα IV και V της Σύμβασης της Ρώμης του 1958, Περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων, που κυρώθηκε από τη Δημοκρατία με Νόμο το 1979 (Ν. 84/1979), δεν υπεισέρχεται στην ουσία της υπόθεσης ούτε και στη σοφία της διαιτητικής απόφασης. Σύμφωνα με το άρθρο IV(1) της ως άνω Σύμβασης της Ρώμης, επί του οποίου εδράζεται το αίτημα, προς επίτευξη του στόχου της αναγνώρισης και εκτέλεσης διαιτητικής απόφασης ως το άρθρο ΙΙΙ της ως άνω σύμβασης, οι αιτητές, κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησής τους οφείλουν να προσκομίσουν:

«(α) το δεόντως κεκυρωμένον πρωτότυπον της αποφάσεως ή δεόντως πιστοποιημένον αντίγραφον αυτής

(β) το πρωτότυπον της εν άρθρω ΙΙ αναφερομένης συμφωνίας ή δεόντως πιστοποιημένον αντίγραφον αυτής».

Ταυτόχρονα, στο εδάφιο 2 του ίδιου άρθρου, προνοείται πως αν η διαιτητική απόφαση ή η συμφωνία παραπομπής σε διαιτησία δεν συντάχθηκαν στην επίσημη γλώσσα της χώρας στην οποία γίνεται επίκληση της διαιτητικής απόφασης, οι αιτούμενοι την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης θα πρέπει να προσκομίσουν μετάφραση των εγγράφων αυτών στην επίσημη γλώσσα της χώρας. Η μετάφραση, πρέπει να πιστοποιείται από επίσημο ή ορκωτό μεταφραστή ή από διπλωματικό ή προξενικό αντιπρόσωπο.

Είναι προφανές ότι οι πρόνοιες του άρθρου IV, εδάφια (1) και (2) της ως άνω Σύμβασης της Ρώμης του 1958, αποτελούν επιτακτικές και ουσιαστικά, δικαιοδοτικής φύσης διατάξεις. Ως νομοθετική δε απαίτηση, οι προϋποθέσεις που τίθενται και υιοθετούνται από την ως άνω Διεθνή σύμβαση πρέπει να ικανοποιούνται αυστηρά και κατά γράμμα. (βλ. **Bristol Business Corporation v. Besuno Ltd** (2011) 1(Β) ΑΑΔ 934)

Κατ' εφαρμογή των πιο πάνω προνοιών λοιπόν, κατά το στάδιο καταχώρισης αίτησης ως η υπό συζήτηση, η πλευρά των αιτητών, εκ του νόμου έχει το βάρος να προσκομίσει τα έγγραφα που προσδιορίζονται στο άρθρο IV, εδάφιο 1, της ως άνω Σύμβασης του 1958. Αποτελεί τούτο αναγκαία προϋπόθεση. Στην περίπτωση δε που οι αιτητές συμμορφωθούν με αυτή τους την υποχρέωση, οι καθ' ων η αίτηση για να επιτύχουν απόρριψη της αίτησης θα πρέπει να ικανοποιήσουν το Δικαστήριο ότι

συντρέχει ένας από τους λόγους που ρητά αναγνωρίζονται και περιοριστικά προσδιορίζονται στο άρθρο V της ως άνω Σύμβασης της Νέας Υόρκης που κυρώθηκε από την Δημοκρατία ήδη από το 1979.

Στην υπό συζήτηση περίπτωση, δεν υπάρχει αμφισβήτηση εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση ότι με την καταχώριση της αίτησής τους, οι αιτητές έθεσαν υπόψη του Δικαστηρίου πιστοποιημένα αντίγραφα τόσο της συμφωνίας υπ' αρ. 200708001/UGK, ημερ. 1.8.2007 (Τεκμήριο 1) όσο και των δύο διαιτητικών αποφάσεων ημερ. 26.7.2011 και 20.3.2012 που εξεδόθησαν στα πλαίσια των διαιτητικών διαδικασιών υπ' αρ. 28K/2011 και 361K/2011 αντίστοιχα (Τεκμήρια 2 και 3). Με δεδομένο όμως, ότι τα πιο πάνω έγγραφα δεν καταρτίστηκαν ούτε είναι συνταγμένα σε επίσημη γλώσσα της Δημοκρατίας, (βλ. Ν.67/1988 ως έχει τροποποιηθεί) αμφισβητείται από την πλευρά των καθ' ων η αίτηση το γεγονός ότι τέθηκε υπόψη του Δικαστηρίου, ως η νομοθετική υποχρέωση των αιτητών, πιστοποιημένη μετάφραση σε επίσημη γλώσσα της Δημοκρατίας και δη στην Ελληνική γλώσσα των ως άνω εγγράφων, κατά τον τρόπο που το εδάφιο 2 του άρθρου IV της Συνθήκης της Ρώμης του 1958 επιτάσσει.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος εκ μέρους των αιτητών, παραπέμποντας στην απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου υπ' αρ. 33.581, ημερ. 24.5.1990, μέσω της οποίας ορίστηκε το Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών ως η αρμόδια υπηρεσία για πιστοποιημένες μεταφράσεις, υποστήριξε πως καθ' ην έκταση οι επισυνημμένες ελληνικές μεταφράσεις και των τριών πιο πάνω εγγράφων φέρουν την υπογραφή της Διευθύντριας του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών, του μόνου αρμόδιου σώματος, ως σημειώνει, που μπορεί να πιστοποιήσει επίσημες μεταφράσεις, ο προβαλλόμενος λόγος ένστασης δεν μπορεί να ευσταθήσει.

Με κάθε σεβασμό προς την πιο πάνω θέση του ευπαίδευτου συνηγόρου, έχοντας κατά νουν το σύνολο των στοιχείων και της μαρτυρίας που τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου για το ζήτημα, σε συνδυασμό θεωρούμενα με τις σχετικές νομοθετικές διατάξεις και τις καλά καθιερωμένες αρχές της νομολογίας μας για το θέμα, η ως άνω εισήγηση του δεν μπορεί να υιοθετηθεί και από το Δικαστήριο. Εξηγούμαι:

Οι προσκομισθείσες μεταφράσεις (Τεκμήρια 1(Α), 2(Α) και 3(Α)) των συγκεκριμένων εγγράφων (Τεκμήρια 1, 2 και 3) που τέθηκαν υπόψη του Δικαστηρίου στα πλαίσια της υπό συζήτηση αίτησης, βεβαιώνεται στο σώμα τους ότι έγιναν από κάποιον Βιτάλι Ζαϊκόβσκυ, PhD, για DRAGOMAN LTD (προφανώς για λογαριασμό της τελευταίας). Ότι επομένως οφείλει το Δικαστήριο να εξετάσει είναι αν το πρόσωπο αυτό, δηλαδή ο Δρ. Βιτάλι Ζαϊκόβσκυ που προέβη στη μετάφραση των εγγράφων για την DRAGOMAN LTD, κατέχει μια ή περισσότερες από τις ιδιότητες που ο νόμος απαιτεί, για να μπορεί να θεωρηθεί ο τελευταίος ως πρόσωπο δυνάμενο να πιστοποιεί μεταφράσεις στα πλαίσια διαδικασιών ως η υπό συζήτηση. Εάν δηλαδή είναι επίσημος ή ορκωτός μεταφραστής ή διπλωματικός ή προξενικός αντιπρόσωπος. Κανένα στοιχείο ή μαρτυρία δεν τέθηκε υπόψη του Δικαστηρίου ικανά να του επιτρέψουν με την

ασφάλεια που απαιτείται σε υποθέσεις ως η υπό συζήτηση να διαγνώσει τούτο. Αντίθετα, τέτοιες ιδιότητες το περί ου ο λόγος πρόσωπο, στη βάση όλων όσων έχουν τεθεί υπόψη του Δικαστηρίου στα πλαίσια της παρούσας δεν φαίνεται να έχει. Κάτι τέτοιο άλλωστε δεν υποστηρίχτηκε ούτε από την πλευρά των αιτητών. Οι τελευταίοι προτάσσουν ουσιαστικά το γεγονός πως με δεδομένο ότι στα Τεκμήρια 1(Α), 2(Α) και 3(Α) εντοπίζεται η υπογραφή εκ μέρους της Διευθύντριας του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών, τούτο, από μόνο του είναι αρκετό για να θεωρηθούν τα συγκεκριμένα έγγραφα μεταφράσεις που ικανοποιούν τις προϋποθέσεις και αυστηρές πρόνοιες του εδαφίου 2 του άρθρου IV της Σύμβασης του 1958. Είναι ωστόσο σημαντικό να σημειωθεί ότι η πιστοποίηση που γίνεται εκ μέρους της Διευθύντριας του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών της Κυπριακής Δημοκρατίας στα συγκεκριμένα έγγραφα αφορά, όπως σε αυτήν διακηρύσσεται, μόνο το γνήσιο της υπογραφής του Δρ. Βιτάλι Ζαϊκόβσκυ. Ως ειδικότερα καταγράφει ο Νίκος Χαπέσιης για την Διευθύντρια του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών: «*βεβαιώνω ότι η υπογραφή του μεταφραστή είναι εκείνη του Δρα Βιτάλι Ζαϊκόβσκυ*». Πέραν του γεγονότος ότι δεν γίνεται οποιαδήποτε αναφορά για την ιδιότητα και τα προσόντα του περί ου λόγος μεταφραστή ή της εταιρείας που για λογαριασμό της φέρεται ο τελευταίος να λειτούργησε και εάν οι τελευταίοι εν πάση περιπτώσει ικανοποιούν τις αυστηρές προϋποθέσεις που το άρθρο IV εδάφιο 2 της Σύμβασης της Ρώμης του 1958 θέτει για το ζήτημα, ούτε για τη σχέση τους με το Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών της Κυπριακής Δημοκρατίας και αν ανατέθηκε σε αυτούς από το τελευταίο η διεκπεραίωση της συγκεκριμένης μεταφραστικής εργασίας, είναι φανερό ότι η επιβεβαίωση μόνο του γνήσιου της υπογραφής εκ μέρους του εκπροσώπου της Διευθύντριας του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών της Κυπριακής Δημοκρατίας, σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσε να οδηγήσει το Δικαστήριο στην υιοθέτηση της θέσης (κατά τρόπο ανεπίτρεπτο και αντινομικό στη βάση όλων όσων έχουν τεθεί υπόψη του), ότι αυτό που ουσιαστικά πιστοποιείται από τον εκπρόσωπο της Διευθύντριας του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών, δεν είναι ότι ρητά βεβαιώνεται από τον τελευταίο στο σώμα των εγγράφων, η γνησιότητα δηλαδή της υπογραφής του προσώπου που υπογράφει ως Βιτάλι Ζαϊκόβσκυ, αλλά ότι η πιστοποίηση επεκτείνεται τόσο στη μετάφραση του περιεχομένου των εγγράφων κατά τον αυστηρά μάλιστα τρόπο που τούτο πρέπει να γίνει στη βάση των προνοιών του εδαφίου 2 του άρθρου IV, όσο και στην ιδιότητα του μεταφραστή και ότι ο τελευταίος κατέχει μία ή περισσότερες από τις ιδιότητες που ο νόμος απαιτεί σε περιπτώσεις όπως η υπό συζήτηση για να θεωρηθεί πρόσωπο δυνάμενο να πιστοποιεί μεταφράσεις για σκοπούς διαδικασιών ως η υπό εξέταση.

Αποτελεί κατάληξη του Δικαστηρίου ότι οι αιτητές απέτυχαν, ενώ είχαν υποχρέωση, να παρουσιάσουν και να θέσουν ενώπιον του Δικαστηρίου μαζί με την αίτησή τους έγγραφα που κατά τρόπο επιτακτικό προνοούνται στη σχετική για το ζήτημα νομοθεσία. Ειδικότερα, παρέλειψαν να προσκομίσουν κατά το στάδιο της καταχώρισης και προώθησης της αίτησής τους, πιστοποιημένη μετάφραση κατά τον τρόπο που απαιτείται τούτο στο εδάφιο 2 του άρθρου IV της Σύμβασης της Ρώμης του 1958, όχι μόνο της γραπτής συμφωνίας υπ᾽ αριθμό 20070801/UGK, ημερ. 1.8.2007,

μεταξύ των δύο πλευρών αλλά και των διαιτητικών αποφάσεων ημερ. 26.7.2011 και 20.3.2012 των οποίων την αναγνώριση, εγγραφή και εκτέλεση επιζητούν μέσω της παρούσας αίτησής τους. Συνακόλουθα, χωρίς να έχουν ικανοποιήσει τις απαιτήσεις του εδαφίου 2 του άρθρου IV της Σύμβασης της Ρώμης του 1958, ως έχει κυρωθεί και υιοθετηθεί από τον Νόμο 84/1979, αναπόδραστα η αίτηση τους δεν μπορεί να επιτύχει και οδηγείται σε απόρριψη.

Η ως άνω κατάληξη του Δικαστηρίου, σφραγίζει ασφαλώς την τύχη της υπό συζήτηση αίτησης, χωρίς να απαιτείται η εξέταση των προβαλλόμενων λόγων ένστασης εκ μέρους της καθ' ης η αίτηση εταιρείας. Το Δικαστήριο, διατρέχοντας τον κίνδυνο αχρείαστης στο τέλος της ημέρας εμπλοκής σε ακαδημαϊκή συζήτηση επί τούτων, συνειδητά δεν θα προχωρήσει σε περαιτέρω ενασχόληση με το σύνολο των ζητημάτων που ήγειρε η πλευρά της καθ' ης η αίτηση εταιρείας στο πλαίσιο της ένστασής της. Σε κάθε περίπτωση πάντως, είναι αρκετό να σημειωθεί, εν τάχει έστω, πως ακόμη και στην περίπτωση που η ως άνω κατάληξη του Δικαστηρίου - ότι δηλαδή η αιτήτρια εταιρεία δεν ικανοποίησε τις προϋποθέσεις προώθησης της αίτησης της ως αυτές τίθενται στο άρθρο IV εδάφια 1 και 2 της Σύμβασης της Ρώμης του 1958 - ήθελε θεωρηθεί λανθασμένη, η κατάληξη του Δικαστηρίου για την τύχη της αίτησης δεν θα ήταν διαφορετική.

Ως πιο πάνω έχει ήδη αναφερθεί στην περίπτωση που ικανοποιηθούν οι πρόνοιες και οι προϋποθέσεις του άρθρου IV της Σύμβασης της Ρώμης από την πλευρά των αιτητών η πλευρά των καθ' ων η αίτηση έχει την δυνατότητα να αποτρέψει την αναγνώριση και εγγραφή μιας διαιτητικής απόφασης μόνο για συγκεκριμένους και αυστηρά προσδιοριζόμενους λόγους, όπως αυτοί καθορίζονται στο άρθρο V της ως άνω Σύμβασης της Ρώμης. Στο συγκεκριμένο άρθρο της ως άνω Σύμβασης προνοείται ότι:

> *«1. Η αναγνώρισις και εκτέλεσις της αποφάσεως δύναται να απορριφθή, τη αιτήσει του μέρους εναντίον του οποίου γίνεται επίκλησις αυτής, μόνον εάν το εν λόγω μέρος παράσχη εις την αρμόδιαν αρχήν, ενώπιον της οποίας επιζητείται η αναγνώρισις και εκτέλεσις, απόδειξιν ότι:*
>
> *(α) .....*
> *(β) .....*
> *(γ) .....*
>
> *(δ) η σύνθεσις της διαιτητικής αρχής ή η διαιτητική διαδικασία δεν ήτο σύμφωνος προς την συμφωνίαν των μερών ή ελλείψει τοιαύτης συμφωνίας, δεν ήτο σύμφωνος προς την νομοθεσίαν της χώρας ένθα έλαβε χώραν η διαιτησία˙ ή*
>
> *(ε) .....».*

Στη βάση όλων όσων έχουν τεθεί υπόψη του Δικαστηρίου για το ζήτημα, τα οποία μάλιστα παρέμειναν αναντίλεκτα, τα μέρη είχαν κάθε δικαίωμα να συμφωνήσουν τη διαδικασία διορισμού διαιτητή. Τούτο και έπραξαν, συμφωνώντας ότι ο μοναδικός διαιτητής θα διορίζεται από τον Πρόεδρο του Διεθνούς Εμπορικού Διαιτητικού Δικαστηρίου στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο της Ουκρανίας (άρθρο 12.3

της μεταξύ τους συμφωνίας, Τεκμήριο 1). Ως τέθηκε εξάλλου υπόψη του Δικαστηρίου, χωρίς να αμφισβητηθεί, το Διεθνές Εμπορικό Διαιτητικό Δικαστήριο στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο της Ουκρανίας, αποτελεί ξεχωριστή νομική προσωπικότητα από το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο της Ουκρανίας, ενώ η θέση του Προέδρου του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου της Ουκρανίας, διαφέρει από την θέση του Προέδρου του Διεθνούς Εμπορικού Διαιτητικού Δικαστηρίου στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο της Ουκρανίας. Με τα πιο πάνω δεδομένα, είναι φανερό κατά την αντίληψή μου ότι ορθά προκρίνεται από τους καθ' ων η αίτηση ζήτημα σύνθεσης της διαιτητικής αρχής στη συγκεκριμένη περίπτωση. Ενώ τα μέρη φαίνεται να συμφώνησαν στη διαδικασία και τον τρόπο διορισμού του διαιτητή για τυχόν επίλυση των μεταξύ τους διαφορών, διακηρύσσοντας στα πλαίσια της μεταξύ τους συμφωνίας ότι ο μοναδικός διαιτητής θα διορίζεται από τον Πρόεδρο του Διεθνούς Εμπορικού Διαιτητικού Δικαστηρίου στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο της Ουκρανίας, οι διαιτητές και στις δύο περιπτώσεις, αντίθετα με τη συμφωνία των δύο πλευρών διορίστηκαν από τον Πρόεδρο του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου της Ουκρανίας. Το γεγονός άλλωστε ότι ο διαιτητής και στις δύο διαιτησίες διορίστηκε από τον Πρόεδρο του Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου της Ουκρανίας και όχι από τον Πρόεδρο του Διεθνούς Εμπορικού Διαιτητικού Δικαστηρίου στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο της Ουκρανίας, καταγράφεται και στις αποφάσεις των δύο διαιτητών, (σελίδα 6 της φερόμενης μετάφρασης τους, Τεκμήρια 2(Α) και 2(Β)) χωρίς όμως να προβάλλεται οποιαδήποτε εξήγηση για την εξέλιξη αυτή, η οποία προφανώς, ως και οι ίδιοι οι διαιτητές καταγράφουν, αντίκειται στη συμφωνία των μερών.

Η παραπομπή εκ μέρους του ευπαίδευτου συνηγόρου των αιτητών στην απόφαση που εξεδόθη στα πλαίσια της υπόθεσης **China Nanhai Oil Joint Service Corporation, Shenzhen Branch v. Gee Tai Holdings Co. Ltd** (1994) 3 HKC 375, δεν φαίνεται να βοηθά την υπόθεση της πλευράς των Αιτητών. Στην υπόθεση εκείνη, πράγματι, το Ανώτατο Δικαστήριο του Χονγκ Κογκ αναγνώρισε και θεώρησε εκτελεστέα τη διαιτητική απόφαση που εκδόθηκε από το Διαιτητικό Δικαστήριο China International Economic and Trade Arbitration Commission (CIETAC), τμήμα Shenzhen και όχι από το τμήμα του ίδιου Διαιτητικού Δικαστηρίου που είχε την έδρα του στο Πεκίνο της Κίνας, ως προβλεπόταν στη σχετική συμφωνία μεταξύ των μερών. Έπραξε τούτο, υπαγάγοντας τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης που το απασχολούσε και συνεκτιμώντας τη συμπεριφορά των καθ' ων η αίτηση, σε βασικές νομικές αρχές, όπως αυτή της αναγκαιότητας επίδειξης καλής πίστης στις συναλλαγές και της αρχής του estoppel, ασκώντας τη διακριτική του εξουσία κατά τον τρόπο που έκρινε υπό τις περιστάσεις επιβεβλημένο και ορθότερο. Συνεκτίμησε παράλληλα το γεγονός ότι η διαιτητική απόφαση εξεδόθη από διαφορετικό τμήμα του ίδιου Διαιτητικού Δικαστηρίου από αυτό που συμφωνήθηκε.

Στην περίπτωση που απασχόλησε το Δικαστήριο του Χόνγκ Κογκ, οι καθ' ων η αίτηση εμφανίστηκαν στη διαδικασία διαιτησίας εγείροντας σε κάποιο βαθμό και

ανεπίσημα το ζήτημα της αναρμοδιότητας του συγκεκριμένου τμήματος του Διαιτητικού Δικαστηρίου, χωρίς να προβάλουν και να προωθήσουν τούτο, προβαίνοντας στα ανάλογα δικονομικά διαβήματα. Η ενέργεια τους αυτή, αποδόθηκε σε έλλειψη καλής πίστης από μέρους τους και απόδοσης ουσιαστικά στην πλευρά τους αλλότριων κινήτρων. Το καθήκον επίδειξης καλής πίστης, επισημάνθηκε, ενυπάρχει πάντα σε διαδικασίες παρόμοιας φύσης ενώ το Δικαστήριο παραπέμποντας σε σχετική διεθνή νομολογία κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η συμπεριφορά των καθ' ων η αίτηση στην εν λόγω περίπτωση εμπόδιζε τους τελευταίους (estoppel) από το να προβάλουν το ζήτημα της κακής σύνθεσης του Διαιτητικού Δικαστηρίου μετά την έκδοση της απόφασης. Όπως το έθεσε ο Δικαστής Neil Kaplan, στη σελ. 20 της ως άνω απόφασή του: «*Its failure to do so and its obvious policy of keeping this point up its sleeve to be pulled out only if the arbitration was lost, is not one that I find consistent with the obligation of good faith nor with any notions of justice and fair play*».

Στην υπό συζήτηση αίτηση, αντίθετα με τα περιστατικά της ως άνω απόφασης, οι καθ' ων η αίτηση δεν έλαβαν ποτέ μέρος στην διαδικασία διαιτησίας, κατά τρόπο που θα μπορούσε, κατά παρόμοιο τρόπο να διερευνηθεί το ενδεχόμενο καταλογισμού στη συμπεριφορά τους οποιασδήποτε κακής πίστης στον τρόπο προώθησης του ζητήματος της αναρμοδιότητας ή της κακής σύνθεσης του Διαιτητικού Δικαστηρίου, ικανής μάλιστα να εμποδίσει την έγερση του ζητήματος από την πλευρά τους σε αυτό το στάδιο. Στη βάση των γεγονότων που περιβάλουν την υπό συζήτηση περίπτωση, οι καθ' ων η αίτηση καθόλα δικαιωματικά προκρίνουν το πιο πάνω ζήτημα για σκοπούς εξέτασής του από το Δικαστήριο, στη βάση των δυνατοτήτων που παρέχονται προς τούτο, κατ' εφαρμογή των προνοιών του άρθρου V της Σύμβασης της Ρώμης του 1958. Αντίθετα άλλωστε με την περίπτωση που αντιμετώπισε το Δικαστήριο του Χονγκ Κογκ στην ως άνω απόφασή του, όπου η παρασπονδία έγκειτο στο γεγονός ότι η απόφαση λήφθηκε από το Διαιτητικό Δικαστήριο που τα μέρη είχαν συμφωνήσει από διαφορετικό όμως τμήμα του τελευταίου, στην περίπτωση που μας απασχολεί, ο διορισμός του μοναδικού διαιτητή και στις δύο περιπτώσεις, έγινε κατά σαφή παρέκκλιση της συμφωνίας των δύο πλευρών, από μέλος σώματος που αποτελεί διαφορετική νομική οντότητα από το σώμα του οποίου ο πρόεδρος, ως η συμφωνία των πλευρών, θα διόριζε τον διαιτητή.

Για τους λόγους που πιο πάνω προσπάθησα να εξηγήσω, η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα προς όφελος της καθ' ης η αίτηση και σε βάρος της αιτήτριας εταιρείας, όπως θα υπολογιστούν από τον αρμόδιο προς τούτο Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

(Υπ.) .....
Α. Δαυϊδ, Π.Ε.Δ.

ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΗΤΗΣ

ΓΓ/

cylaw.org: Από το ΚΙΝΟΠ/CyLii για τον Παγκύπριο Δικηγορικό Σύλλογο